

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta št. 18
Poštno ček. račun: št. 9-12410

KATOLIŠKI GLAS

Cena: Posamezna št. L 15
Naročnina: Mesečna L 65
Za inozemstvo: Mesečno L 100

Leto I. - Štev. 48

Gorica - 28. decembra 1949 - Trst

Izhaja vsako sredo

Korajžno v novo leto!

Pred štiridesetimi leti sem se posvetil časnikarstvu. Dne 1. jan. 1910 sem prevzel uredništvo trikrat na teden izhajajoče »Straže« v Mariboru. Bilo je to še za časa stare Avstrije. Preko Maribora je potekala nemško-slovenska narodna meja in so bila zato tla tam zelo vroča. Predaleč bi me zavedlo, če bi hotel v okviru kratkega novoletnega članka orisati ostre borbe, ki so se v tistih letih bile na tem lepem predelu slovenske zemlje. V jarki luči osvetljuje položaj nemški pesnik Kernstock, ki je v tisti dobi napisal odo posvečeno Mariboru, katero zaključujeta sledeča verza:

»Lieber schwarzebrannte Trümmer
als ein Windisch — Maribor.
(Raje črnoogorele ruševine
kot slovenski Maribor.)

Maribor je sedaj odlično slovensko mesto. Vključilo se je v slovensko zaledje, kateremu pripada, in se razvilo v prometno in gospodarsko razgibano središče severne Slovenije. Sedaj ječi sicer pod komunistično peto, toda nacionalnih razpaljenosti ne doživlja več in se je umirilo v plodnem kulturnem delu.

Meni ni bilo dano, da bi užival ugodje novega položaja. Po prvi svetovni vojni me je sončna Goriška zopet privabila v svoje središče in mi naložila betežni delež vseh onih, ki so dva dolga desetletja okušali sladkosti fašističnega totalitarizma.

Tudi ti črni dnevi so minuli. Za nami so tudi grozote druge svetovne vojne in pretrpeli smo tudi nesrečo, ki nam jo je naložilo komunistično nasilje. Kot zle sanje se mi zdi obdobje, ko je v našem podeželju gospodaril krvavi rdeči fašizem in nas kot »narodne izdajalce« obsojal na smrt.

Grozotna je bila slepota, ki je takrat zamamila mnogo naših poštenih ljudi in mnogi si še sedaj zaman manejo oči: ne morejo spregledati. Zaveranost in oportunitizem sta jih preveč zastrupila, zato njihovo ozdravljenje le počasi napreduje. Vendar: pretresljivi klici, ki dan za dnem donijo preko meje iz zasužnje ne Slovenije, bodo s časom le spametovali zapeljance. Zavestni grešniki bodo pa sicer ostali, kar so danes, toda teh ni veliko.

Prav tako pa trdno upamo, da bo pamet srečala tudi naše italijanske sodržavljane. Naša država je zaradi svoje zemljepisne lege naravno povezana na sosedno Jugoslavijo. Tesna povezanost z njo spada med nujnosti njenega življenja. Ta nujnost je tako velika in neodoljiva da so jo še za časa fašistične megalomaniščne zanesenosti jasno spoznali in občutili mnogi odlični krogi ne le v Gorici, temveč tudi v Rimu. Ti krogi so pa točno vedeli in v svoji zaskrbljenosti večkrat tudi priznali, da peljejo pota do iz-

graditve te povezanosti preko Julijske krajine. Če je Julijska krajina nemirna, nezadovoljiva, zapostavljena na ni mogoče računati na dobre in uspešne odnose med obema sosedoma. Če hoče Italija živeti z Jugoslavijo v prijateljskih razmerah, ki prinašajo koristi obema državam, morajo biti Slovenci v Julijski krajini zadovoljni, mora biti njihovim nacionalnim in gospodarskim pravicam zadoščeno. Vsi gospodarski sporazumi, — njihova številčnost izpričuje njihovo življenjsko važnost. — bodo ostali brez pravega haska, če se ne ustvarijo temelji za zdravo in mirno sožitje obeh narodov v obmejnih predelih.

Poleg tega se morajo zavedati zlasti oni naši italijanski sodržavljani, ki so si nadeli častno nalogo borbe proti komunizmu, da je borba proti komunizmu, četudi maskiranemu pod nacionalizmom, uspešna in učinkovita samo tedaj, če sloni na načelih zdrave in poštene demokracije. Ta pa koronini v resnični enakopravnosti, ki daje malim in velikim narodom življenje in rast.

Uverjeni, da si bo zaradi življenjske nujnosti to plemenito prepričanje tudi pri naših italijanskih sosedih utrla pot, stopajmo korajžno v novo leto, ki naj bo nam vsem blagoslovljeno.

Polde Kemperle

Božična poslanica Sija XII. za sv. leto

Kakor je že navada sedanjega sv. očeta, je tudi letos za božič imel daljši nagovor na kardinale in na ves krščanski svet. Letošnja poslanica sv. očeta je vsa posvečena sv. letu; v njej pojasnjuje papež veliki pomen sv. leta, ki naj bo leto velikega povratka k Bogu in velikega odpuščanja pri Bogu in med ljudmi. S prav očetovsko besedo se obrača sv. oče po vrsti na razne ljudi, ki so daleč od Boga, naj se vrnejo k Njemu. Najprej poziva brezbožne, nato pogane, ki se ponekod kar trumoma obračajo v Cerkev, tako da se je število spreobrnjenih pogonov od zadnjega sv. leta podvojilo. Za pogani se spomni na grešnike in za temi na ločene kristjane. Tu se glasi beseda papeževa še prav posebno prisrčno, ko poziva še enkrat vse ločene kristjane k edinosti v eni veri in v eni Cerkvi. Svoj poziv k povratku zaključuje z mislijo na sedanji svet, ki, ločen v dva svetovna nazora: kapitalistični indivi-

dualizem in komunistični kolektivizem, išče poti za rešitev iz stisk, v katere je zašel zaradi krivih naukov filozofov zadnjih dveh sto let. Oba sistema sta zmotna, opozarja zopet papež, ker oba slonita na istih zmotnih trditvah, ki zanikajo Boga in nadnaravni svet. Zato naj človeštvo, ki si želi boljših življenjskih pogojev, stopi na tretjo pot iskanja zemskih dobrin tako, da ne izgubi večnih. V zadnjem delu svoje poslanice pa govori sv. oče o božjem odpuščanju, ki bo posebno obilno v sv. letu. Istočasno pa poziva vse človeške oblastnike, naj bodo tudi sami velikodušni v odpuščanju kazni, posebno onim, ki trpe vsled političnih prestopkov, da se po velikodušnem pomiloženju pomirijo duhovi na svetu.

Govor sv. očeta v italijanščini so prenašale poleg vatikanske radijske postaje tudi druge italijanske postaje. Pozneje pa je vatikanski radio prenašal govor v raznih drugih jezikih ves dan v petek in v soboto, med temi tudi v slovenščini.

rope. Velika Britanija je imela celo leto neprijetne gospodarske težave, ki so posledica vojne in počasnega razpadanja imperija, deloma tudi socialistične laburistične politike. To leto nam je prineslo dve Nemčiji, to je svobodno Zahodno Nemčijo in pa komunistično Vzhodno Nemčijo. Francija je imela v tem letu več gospodarskih in političnih kriz. Italija si je gospodarsko precej opomogla z izdatno ameriško pomočjo. Večjih političnih kriz ni imela, pač pa postaja vedno bolj pereče vprašanje agrarne reforme. Ostale zahodnoevropske države so imele razmeroma mirno življenje.

Vzhodni tabor

Pojem vzhodni tabor pomeni Sovjetsko zvezo in njene podložniške države. Edina izjema je komunistična Jugoslavija, ki je še vedno sprta s kominformom. Sovjetska zveza je danes največja imperialistična država na svetu, ki obenem tudi najbolj ogroža svetovni mir. Ona vodi tako imenovano hladno vojno proti Zahodu ter seje nemir in upore med narodi. Ustvarila je totalitarni sistem, s katerim se komunisti držijo na oblasti tako v Sovjetski zvezi kakor v podložniških državah. V preteklem letu so komunisti povsod postrili boj proti veri (Madžarska, Češkoslovaška, Poljska, Bolgarija itd.). Vendar pa so tudi med komunisti nastale hude razpoke, sumničjenja, odpadi. To je povzročilo neusmiljene čistke, procese in smrtnne obsodbe nekaterih prej najvidnejših komunistov. Komunistične stranke je prevzel nek nemir in so skoro povsod v krizi. V podložniških državah se to odraža v neprestanih čistkah, v strankah, ki so izven sovjetskega objema pa v notranjih sporih ter izgubah iz stranke.

Jugoslavija in kominform

Spor med Jugoslavijo in kominformom, ki je izbruhnil l. 1948, se je v letu 1949 še poostrel in poglobil. Prišlo je celo do streljanja na mejah med Jugoslavijo in vzhodnimi sosedami. Tito je moral iskati pomoč, zlasti gospodarsko, na Zahodu, kjer jo je tudi dobil. Za plačilo je nehal podpirati grške upornike, ki so v tem letu morali prenehati z oboroženim uporom, tako da je mogla Grčija prvič po osmih letih v miru zadihati. Zahod podpira Tita s stališča svetovne strategije proti Stalinu. In res je Titova upornost postala nalezljiva, saj se povsod po svetu pojavljajo med komunisti ljudje in gibanja, ki se po Titovem vzgledu upirajo Moskvi. Enega dejstva pa ne moremo dovolj močno poudariti: V notranjosti Jugoslavije se ni prav nič spremenilo. Tito hoče biti celo bolj pravoveren komunist kot je Stalin. Ubogo ljudstvo pod njegovo knuto tako trpi, da je že na robu obupa. Preganjanje vere in duhovnikov se nadaljuje v brk vsemu govorjenju o človečanskih pravicah in svobodinih. Svetovna javnost o vsem tem trpljenju molči. Zahod, ki Tita podpira, s tem žrtvuje milijone trpečih ljudi. Razumemo, da je Tito Zahodu s stališča svetovne strategije dobrodošel, ne moremo pa razumeti zahodnega stališča do ubogega in trpečega ljudstva, ki ne mara ne kominformistov, ne Tita, ampak si želi samo eno: svobodo. Prepričani smo, da bi Zahod v tem položaju lahko našel pot in način, da bi moral nečloveški diktator Tito, ki zahteva svobodo in pomoč zase, dati svobodo tudi ljudstvu. Z dosedanjim načinom podpiranja Tita pa Zahod trpljenje milijonov in milijonov ljudi v Jugoslaviji le podaljšuje.

Razgled po svetu

Kratek pregled za leto 1950

Politični pregledi niso lahka stvar. Teško je biti pravičen. Dogodki so še preblizu, da bi lahko razbrali zrn od plevela, videz od stvarnosti. Poleg tega ne smemo pozabiti, da desetletje v družbi sile, ki so na zunaj manj vredne in jih v današnji materijalistični družbi radi preziramo, ki pa so za bodočnost človeštva in njegovo rešitve važnejše kot ves zunanji kruh in trušč.

Naš pregled se omejuje na kratek prikaz zunanjih dogodkov. Pri tem seveda ne podcenjujemo duhovnih stremiljenj današnjega sveta, kakor na primer močnih stremiljenj v veri (poglobitev verskega življenja, poživitev verskega tiska in knjig, povečano zanimanje za vprašanja duhovnega življenja, zaskrbljenost tudi nekatiških veroizpovedi zaradi vsestranskega materializma itd.), v znanosti (zapuščanje materializma, poudarjanje odločilnih duhovnih sil) ali umetnosti (iskanje novega sodobnega sloga itd.). Vsa ta gibanja in stremiljenja so zelo važna za sodobno življenje ter za iskanje poti iz današnje splošne krize, vendar so preobširna, da bi jih lahko obravnavali v tem kratkem pregledu.

Združeni narodi

Združeni narodi so v letu 1949 resili precej važnih in zamotanih vprašanj (Palestina, italijanske kolonije,

itd.), ter opravičili svoj obstoj, niso pa mogli rešiti največjih težav, ki pretresajo današnji svet: razorožitev, atomska bomba, razklanost sveta v dva tabora. V zdihljajih naše kulturne dobe, ki utegnejo trajati še nekaj desetletji, se očitujeta dve smeri. Ena hoče na prečiščenih duhovnih temeljih in veri pripravljati novo dobo, ki bo vrednejša človeka, pravičnejša in znosnejša. Druga pa se še vedno oklepa materializma, zanika Boga, uničuje vero ter hoče zgraditi svet brez Boga. To je duhovna razklanost. Na zunaj se bolj odraža politična razklanost, katera je delno izraz notranje duhovne razklanosti.

Gospodarstvo

V modernem gospodarstvu so se pojavila povsem nova načela. Nekoč so si velesile prizadevale, da bi bile same gospodarsko močne, druge države pa naj bi bile gospodarsko šibke, da bi jih močne lažje izkoriščale. Danes je položaj drugačen. Gospodarsko uničenje tujega narodnega gospodarstva pomeni izgubo kupca za lasten izvoz. Gospodarska politika Združenih držav, ki so najmočnejša sila na svetu, si zato danes prizadeva, da ohrani tuja narodna gospodarstva v polnem razmahu. To je eden izmed razlogov za Marshallov načrt, za veličanska posojila in črtanje dolgov.

Politika

V politiki so prišle zahodne velesile v l. 1949 do sicer precej poznega spoznanja, da bo komunizem zasužnjil ves svet, če ga bodo mirno gledale ter ponižno sprejemale udarce za udarcom. Zato so pospešile politično defenzivo (berlinski zračni most) in prešle tudi v diplomatsko ofenzivo. Svoje delo so v glavnem posvetile politični edinosti (gibanje za Združeno Evropo), gospodarski utrditvi (Marshallov načrt) in vojaški varnosti (Atlantska obrambna zveza). Sovjeti so v tem letu sporočili, da imajo tudi oni atomsko bombo. Če je to res, bo šla v bodoče tekma za tem, kdo bo imel več bomb in boljše bombe. Evropa se je torej politično, gospodarsko in vojaško utrdila, zelo pa se je poslabšal položaj v Aziji, ki jo je Zahod zelo zanemaril. Posledica tega je, da so komunisti zasedli celo Kitajsko, kar utegne rodit nepredvidljive posledice za ves svet.

Zahodne velesile

Med zahodnimi velesilami so najmočnejše Združene države. Združene države so v tem letu vzdržale veličansko breme, ki ga imajo, ker morajo podpirati dejansko ves nekomunistični svet. Zato imajo seveda tudi najmočnejši vpliv v mednarodni politiki. V tej politiki so ameriški državniki pokazali, da čutijo, kako je njihova usoda povezana z usodo Ev-

NOVOLETNI DAN

Iz svetega evangelija po Luku.

Ko je bilo dopoljenih osem dni, da bi bil otrok obrezan, so mu dali ime Jezus, kakor je bil imenovan po angelu, preden je bil spočet.

*

Cerkev začena novo leto z Jezusovim imenom. Tudi vsi verni kristjani ga tako začnimo: »Naša pomoč v imenu Gospodovem, ki je ustvaril nebo in zemljo.« Brezbožni svet si išče in izbira vsakovrstnih imen, da okoli njih samja čudežni sij slave, modrosti in moči; da od njih pričakuje rešitve in pomoči, koristi in dobička, celo ustanovitve tisočletnega kraljestva sreče in blaženosti. Pa svet doživlja razočaranje za razočaranjem. Z nevoljo zameta malike, katerim je dolgo vrsto let pokorno služil; z gnusom zavrača imena, katera je še pred kratkim slavil do nebes: spet si išče novih imen, novih bogov med grešniki solzne doline, da se čez kratko dobo vnovič

prepriča o njihovi nevednosti in svoji zmoti.

Ime Jezusovo pa sveti na nebu človeštva kot jasno sonce že skoro dvatisoč let; sveti vsem, ki ga hočejo s ponižno vero priznavati; ogreva z božjo ljubeznijo srca, ki se mu zaupno bližajo; z nadnaravno blaženostjo osrečuje tiste, ki ga ljubijo. Vsa lepota in tolažba naše vere ima v tem imenu svoj izvor in svoje središče. Vse hrepenenje človeških src ima v njem svoj zadnji cilj. Vsak posameznik ima v njem svoj najvišji vzor. Vsa zgodovina človeštva je uprta vanj kot v osrednjo točko. On je Alfa in Omega, A in Z, začetek in konec.

Eni se zanašajo na vozove, drugi na konje, pravi psalmist, mi pa na Gospoda. V naši najmodernejši dobi eni stavijo vse svoje zaupanje na atomsko bombo, drugi pa na peto kolono. Verni kristjani pa zaupajmo v Boga in samo vanj trdno in neomahljivo. In s tem zaupanjem začnimo novo leto v imenu Jezusovem.

Iz življenja Cerkve

Slovesna otvoritev sv. leta

V soboto dopoldne ob deseti uri je sv. oče slovesno otvoril sv. leto 1950. Obred se je izvršil z običajno slovesnostjo v prisotnosti kardinalov, mnogih škofov in številnih diplomatskih zastopnikov ter velike množice kršćanskega ljudstva z vsega sveta. Ob 10. in trideset let je papež z zlatim kladivcem trikrat udaril na steno, s katero so bila zazidana sveta vrata. Takoj se je stena vdala in pripravljene delavci so jo, zvezano z vrvmi, spustili na tla ter na kolesih odpeljali. Tedaj je sv. oče, gologlav s svečo v levici ter križem v desnici prvi prestopil sveta vrata in stopil v baziliko sv. Petra. S tem se je sv. leto začelo. S papežem so šli skozi sv. vrata v baziliko njegovi spremljevalci. Tako se je začela ona dolga procesija, ki bo videla milijone romarjev v tem letu pobožno hoditi skozi sv. vrata za pridobitev svetelnih odpustkov.

V ostalih treh bazilikah so sveta vrata v papeževem imenu otvorili trije kardinali.

Na štefanovo je sv. Peter videl prvo veliko manifestacijo sv. leta, in sicer svetoletno romanje rimske duhovščine. Na željo sv. očeta samega so določili, da pojde po svetoletne odpustke najprej rimska duhovščina, svetna in redovna. Prvi obisk je veljal sv. Petru na štefanovo. Ker je Rim središče katol. cerkve, je tam izredno veliko število duhovnikov. Zato se jih je v ponedeljek zbralo pri sv. Petru na tisoče in je bil prav čudovit pogled na pisano množico redovnih oblek, pisanih pasov in obrazov vseh vrst od indoevropejcev do črncev, ki so se zbrali okrog skupnega očeta na grobu prvaka apostolov Petra, da zadobijo svetoletne odpustke.

Na otoku Krku

Krško škofijo je zadela težka izguba s smrtjo škofijskega kanclerja dr. Viktorja Pičuljana. Pokojni je bil še mlad, imel je

41 let ter je slovel kot odličen pravnik in govornik. Iz Rima, kjer je študiral na Gregorijani, se je vrnil šele leta 1943 ter takoj postal vodja škofijske pisarne. Izguba je za krškega škofa dr. Sreberniča tem težja, ker je postal še upravitelj reške škofije, odkar je umrl msgr. Jamnik.

Redka slovesnost

Na Poljskem je g. Kusmierz prisostvoval pred nedavnim novi maši svojega petega sina jezuita. Med mašo so ostali štirje bratje služili najmlajšemu.

Forham University

Forham University v Združenih državah je največje katoliško vseučilišče, saj se je letos nanje vpisalo 14 tisoč dijakov. To je do sedaj najvišje število dijakov na kaki katol. univerzi.

Jubilej katoliškega časopisa

Najuglednejši angleški katoliški časopis The Univers slavi letos 80-letnico izhajanja. Ob tej priložnosti je dosegel tudi najvišjo naklado: 200 tisoč izvodov.

Aretiran, ker je žalil vero

V Milanu so aretirali 54 letnega Ivana Longoni zaradi žaljenja vere. Longoni je namreč prejšnjo nedeljo oklofutal župnika pri sv. Galdinu Jožefa Motto, ker je med nekim pogrebom zahteval, naj se odstranijo rdeče zastave.

Koledar za prihodnji teden

1. januarja 1950. NEDELJA. Novo leto. Obrezovanje Jezusovo.
2. PONEDELJEK. Ime Jezusovo.
3. TOREK. Genovača.
4. SREDA. Angela Polinjska.
5. ČETRTEK. Telesfor.
6. PETEK. Trije kralji ali razglasenje Gospodovo. Zapovedan praznik. — Prvi petek v mesecu. Smejo se uživati mesne jedi.
7. SOBOTA. Lucijan. — Prva sobota.

Blaženi Nikolaj Tavilič

Bl. Nikolaj Tavilič se je rodil leta 1350 v okolici Bribira v Dalmaciji. Okrog leta 1365 je stopil v frančiškanski red. Čez deset let je bil posvečen v mašnika ter je odšel na visoke šole v Firence in v Pariz. Od tam so ga predstojniki poklicali domov in poslali v Bosno misijonarit med tamkajšnje krivoverske bogomile, ki jih je bilo takrat še precej po Bosni. Tu je ostal 12 let.

Leta 1391 je odšel bl. Nikolaj v Jeruzalem skupaj z nekaterimi francoskimi sobratji. Frančiškani so bili že takrat, kakor so danes, čuvarki Sv. dežele ter so oskrbovali razna svetišča v Jeruzalemu in tudi po drugih krajih Palestine, ki je bila v 14. stoletju pod oblastjo mohamedanskih Saracenov.

V Jeruzalemu je Nikolaj vzplamtel v želji spreobrniti h Kristusovi veri mohamedanske Saracene. To je bila želja tudi njegovih sobratov Deodata, Petra in Štefana de Cunis iz Genove. Vsi štirje so bili pripravljeno dati tudi svoje življenje, samo da izprijajo, da je Kristusova vera prava. Svoj načrt so hoteli izvesti v soboto 11. novembra 1391. Že zgodaj jutraj so odšli iz samostana v Salamonov tempelj, kjer se je ta dan zbrala velika množica Saracenov vsled nekega romanja. Tu so frančiškani začeli brati ljudstvu iz svojih bukev v arabsem jeziku poziv, naj sprejmejo Kristusovo vero, ker sicer bodo vsi pogubljeni. Saraceni so se zaradi tega vznemirili in zahtevali od frančiškanov ne samo, da prenehajo z branjem, temveč da zataje svojo vero in se pomohamedanijo. Pričujoči kadija (sodnik) jim je zapretel s smrtjo, če ne store, kar jim je bilo ukazano. Frančiškani niso hoteli

o kakem preklicu seveda nič slišati, še manj pa, da bi se dali pomohamedaniti. Izjavili so, da so pripravljeno rajši umreti. Tedaj jih je kadija v resnici obsodil na smrt. Razburjeno ljudstvo jih je napadlo in linčalo. Tepli so jih, kakor se je komu zdelo. Nazadnje so jih vrgli v ječo ter ukovali v klade. Tako so jih pustili tri dni brez vsake hrane in pijače.

Čez tri dni je prišel iz Gaze emir, ki je tedaj poveljeval čez Palestino. Ukazal je privedi mučence na trg, kjer so zakurili velik ogenj. Znova je zahteval od njih, da naj zapustijo Kristusovo vero. Ko so vsi štirje odklonili, jih je zopet obsodil na smrt. Razsekali so jih na kose in posamezne dele vrgli na grmado. To se je zgodilo v torek 14. novembra leta 1391. Pri tem drugem zasliševanju in mučenju so bili navzoči tudi mnogi kristjani in 12 frančiškanov. Toda glej, trupla v ognju niso hotela zgorjeti. Do noči so kurili ogenj, a zaman; posamezni deli trupel so ostali celi. Saraceni so jih tedaj skrivaj pokopali, da bi jih kristjani ne častili.

Bl. Nikolaju so začeli izkazovati svetniško čast kot mučencu že takoj po smrti. Njegovo češčenje se je iz Jeruzalema razširilo in se ohranilo skozi veke. Zato je sv. oče Leon XIII. dovolil, da se sme bl. Nikolaju izkazovati javno češčenje kot mučencu dne 14. novembra. S tem je Nikolaj Tavilič bil prištet med blažene. Leta 1939 je številno hrvaško romanje šlo v Rim s hrvaškimi škofi na čelu, da zaprosi sv. očeta, naj proglašil bl. Nikolaja za svetnika. Morda se bo zgodilo prihodnje sveto leto, da bo bl. Nikolaj Tavilič za šesto stoletnico svojega rojstva proglašen za svetnika.

zmagal in zmaguje zlasti danes, kar lahko vsak dan sami na lastne oči vidimo. Utegne se celo pripetiti, da bo kraljestvo božje na zemlji še bolj, prav do zadnjega ponižano in zmanjšano, toda vse te satanove zmage so le navidezne zmage; Bog jih dopušča, ker hoče preizkusiti svoje zveste. Kristjani zato ne smejo biti malodušni. Ne bojmo se, kajti Bog nikdar ne zapusti duše, ki ga išče.

V božjih rokah smo in pred Bogom je satan brez moči. Satan ne more nikomur preprečiti dela za rast božjega kraljestva z ljubeznijo, vero, upanjem, resnico, pravičnostjo, žrtvami, zvestobo in vsem življenjem, zlasti pa z življenjem v milosti božji. Plevela, ki ga seje satan, sicer ne bomo mogli nikdar do zadnjega izrvati; on bo vedno neumorno na delu, toda to nas ne sme motiti. Svobodno voljo imamo in z njo se lahko vedno odločimo za Boga. Satan bo dokončno pahnjen v pekel šele takrat, ko se bodo dopolnili dnevi, to je, ko se bo na koncu sveta prikazal Kristus v vsem svojem zmagoslavju in veličastju ter bo sodil žive in mrtve.

O javljanju največje sovražnice satanovega kraljestva Materje božje — in o upih, ki jih budi v srcih svetih njeno misijonsko delo v zadnjih časih, ki prav radi dobili kak članek. Op. uredništva.

Zanimivosti

„Polivac“ ali avtomatična dekla

Angleške gospodinjice, ki obdružijo pomanjkanje služabništva, so bile zelo vesele, ko je neka angleška tovarna izgotovila »Polivac ali tako zvano avtomatično »dekla za vse«. Ta naprava prihranjuje hišni gospodinjici mnoga nadležna dela. »Polivac« deluje na pogon tihega električnega motorja četrtinke HP. Izvršuje sledeča dela: čisti lonce, ponve in ločevino ter steklo in posodo; brusi nože, čisti in daje celo blesk površjem. Kovinski deli stroja so kromirani, medtem ko je ogrodje v treh različnih, kraju primernih barvah.

Ni potrebna murva za sviloprejke

Na Kitajskem in Japonskem vzgajajo sviloprejke tudi s hrastovim listjem. Iz Rusije pa je prišlo poročilo, da je skupina sviloprejk bila hranjena s hrastovim listjem in da je z lahkoto prešla na prehrano z listjem od neke tam zelo razširjene breze.

Očividno imajo tiste sviloprejke drugačne želodce kot naše, ki hočejo le murvino listje.

Najpriporočljivejše koze

Najpriporočljivejše koze so koze švicarske pasme »Toggenburge«, ki nimajo rogov in ki dajo letno do 650 in tudi več litrov mleka. V zadnjem času so jih nekaj uvozili iz Švice v Karnijo. — Te koze imajo tudi to lastnost, da vržejo istočasno najmanj dva kozlička, kakšenkrat tudi 3, v izrednih slučajih 4.

Sestanek kominforma

Zadnji sestanek kominforma je bil sklican prav ob istem času, ko so se zbrali zastopniki zahodnih držav na dve važni konferenci, ki Sovjete najbolj bodeta v oči. To je sestanek obrambnih ministrov držav Atlantiskega sporazuma ter konferenca nekomunističnih svobodnih sindikatov vsega sveta v Londonu. Sestanek kominforma je bil nekje na Madžarskem. Ital. komuniste je zastopal Togliatti, ki je imel referat o »necenzurni borbi proti socialni demokraciji«. Drugi referat je bil posvečen boju proti Titu.

Bog bo zmagal

V prejšnjih člankih smo pokazali, kako se danes satan v posebni meri uveljavlja v laži, v razbijanju prava in reda, v sejanju sovražstva in zmede. S temi naštevaji bi lahko še dolgo nadaljevali. Pokazali bi lahko, kako se uveljavlja satan v vsakem prizadevanju za ustvaritev raja na zemlji, nadalje v napuhu, v prosvetlenskem racionalizmu, ki obožuje razum ter mu pripisuje neomejeno moč in oblast in ga postavlja na sam božji prestol. Pokazali bi lahko, nadalje, kako si satan zna pomagati, kadar ljudje spoznajo, da so na zgrešeni poti. Takrat jim brani, da bi se skesali nad zmoto ter se obrnili k Bogu in jih zavede na drugo napačno pot. Primer za to imamo ravno spet danes v zahodni Evropi. Ko so ljudje spoznali, da razum ni vsemogočen, so iz ljubovanja in trme zapadli v drugo zmoto; začeli so dvomiti o vsem, kar je. Tako pa življenje seveda zgubi vsak smisel in preostal jim je edino — nič, katere mu je francoski filozof in romanopisec Jean Paul Sartre posvetil celo poseben filozofski sistem, tako imenovani eksistencializem. Ali je še globlji pekli, v katerega človek lahko pade? Nadalje bi lahko govorili o oboževanju razbrzdane, neomejene oblasti, pred katero mora danes šestina človeštva padati na kolena in jo moliti. In v čigavem imenu izvajajo svetni mogočniki to oblast? V svojem je ne morejo, v božjem imenu je nočejo, ker bi bili potem odgovorni in vezani na božje zakone, zato jo izvajajo pač v imenu satanovem, kar zakrivajo pred ljudmi z raznimi

varljivimi videzi. Nadalje bi lahko pokazali, kako se satan uveljavlja v protibožstvu, ki Boga sicer zanika, pa se vendar bori proti njemu, in v odkritem brezbožstvu, ki je postalo uradna vera v vseh komunističnih državah. Brezbožstvo je vera satanova.

Pri vsem tem pa imamo vendar veliko tolažbo. Satan kljub svoji veliki moči ne more popolnoma zmagati. Satan je zlobnež, ni pa zloba sama, kakor je na primer Bog obojem tudi dobrata sama. On ne more samemu sebi zadoščati; Bog ga mora ohranjevati in on more zapeljati ljudi k hudobiji in zlobi le toliko, kolikor mu Bog sam dopusti. Kakor satan ne more ustvarjati iz nič, tako tudi ne more stvarstva in sveta uničiti, spremeniti v nič. V njegovi moči je le to, da škoduje, da vnaša nered v stvarstvo, ne more pa uničiti niti enega atoma snovi, niti enega samega življenja. Pri svojem delu le opiče posnema Boga, na človeka pa lahko vpliva le v toliko, v kolikor mu človek po svobodnem pristanku sam privoli. Peš na verigi mora ugrizniti le človeka, ki se mu drzno približa.

Na ta način gradi satan kraljestvo satanovo proti kraljestvu božjemu na zemlji. Zapeljani ljudje, ki so odpadli od skrivnostnega telesa in njegove glave Kristusa, so se pridružili kraljestvu satana, ki je zdaj njih glava in oče.

Dokler bo trajal svet, ne bo nikdar miru med kraljestvom božjim in kraljestvom satanovim. V tem ne prestanem boju bo satan velikokrat

